

Arrest

nr. 128 256 van 29 augustus 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 februari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 december 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 februari 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 juli 2013 dient de verzoeker een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een geregistreerd partnerschap met een Belgische onderdaan.

Op 13 december 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten. Het betreft de thans bestreden beslissingen. Zij werden tezamen, onder de vorm van een bijlage 20, aan de verzoeker ter kennis gebracht op 8 januari 2014 en zijn als volgt gemotiveerd:

*“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN
MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN*

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 09.07.2013 werd ingediend door:

*Naam: S(...)
Voorna(a)m(en): K(...)
Nationaliteit: Marokko
(...)*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-Verklaringen op eer door derden: Gezien deze verklaringen op eer door derden niet getoetst kunnen worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen ze niet in overweging genomen worden als afdoende bewijs van de stabiele en duurzame relatie.

- Facturen, allen op naam van de Belgische partner: van Mobistar dd. 07/08/2012, van Stalinrichting V. dd. 02/04/2013, van een hotelkamer dd. 23/10/2011, van een Optiek dd. 08/04/2011, van M. dd. 04/01/2011 opgemaakt op naam van de Belgische partner: Aan de hand van deze facturen kunnen we niet stellen dat het hier bewezen is dat betrokkenen reeds 2 jaar een duurzame en stabiele relatie met elkaar hebben. Immers, de voorgelegde documenten zijn enkel op naam van de Belgische onderdane, waardoor er geen bewijs van de relatie is. De voorgelegde gesprekken kunnen niet gelinkt worden aan betrokkene, waardoor de voorgelegde bewijzen niet als afdoende beschouwd kunnen worden ter staving van de stabiele en duurzame relatie

- Een nieuw contract en facturen van Electrabel op naam van de Belgische, dit is geen bewijs van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen: Gezien deze factuur eveneens enkel op naam van de Belgische onderdane staat en er geen link wordt aangetoond met betrokkene worden deze documenten evenmin in aanmerking genomen als voldoende bewijs van de relatie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt op onvoldoende wijze dat er voldaan is aan de gestelde voorwaarde. Immers, ter staving van de inkomsten werd een attest van Acerta voorgelegd op naam van de Belgische partner waaruit blijkt dat zij aangesloten is bij het Sociaal Verzekeringsfonds voor een zelfstandige beroepsactiviteit sedert 01/07/1988 tot op heden. Eveneens werd er een huurcontract en een verklaring van een verhuur van grond voorgelegd op naam van de Belgische. Dit kan niet aanvaard worden als inkomsten omdat er niet kan uit opgemaakt worden hoeveel maandelijkse inkomsten de Belgische hiervoor ontvangt. Tevens werd er een verklaring en een resultatenrekening van SBB Accountants & Adviseurs voorgelegd in verband met de inkomsten van de eerste zes maanden van 2013. Dit kan niet aanvaard worden gezien het een verklaring van de boekhouder is en niet gestaafd wordt door officiële documenten. Verklaringen in verband met de inkomsten van het verhuur van gronden worden niet aanvaard omdat ze niet getoetst kunnen worden op hun overeenstemming met de werkelijkheid.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene en het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

"Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af."

2. Over de rechtspleging

De verzoeker heeft, overeenkomstig artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) tijdig een synthesesemorie neergelegd.

Dienvolgens doet de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep of van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoeker voert een eerste middel aan dat in de synthesesemorie als volgt, wordt uiteengezet:

"In het eerste middel werd in het verzoekschrift tot nietigverklaring de schending ingeroepen van artikel 40bis, 40ter, 42 van de Vreemdelingenwet, en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De bestreden beslissing beroept zich enerzijds op artikel 40bis Vreemdelingenwet en stelt dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn Belgische partner, en anderzijds op artikel 40ter Vreemdelingenwet en stelt dat evenmin wordt aangetoond dat de Belgische partner van verzoeker over stabiele, toereikende en regelmatige inkomsten beschikt.

EERSTE ONDERDEEL

In een eerste onderdeel betoogde verzoeker dat de bestreden beslissing aan fragmentatie doet. De voorgelegde bewijzen de talrijk en omvangrijk zijn, werden niet in hun geheel, maar telkens afzonderlijk beoordeeld.

Verzoeker heeft talloze bewijzen voorgelegd die de duurzame en stabiele aard van zijn relatie met mevrouw R(...) M(...) aantonen, en in het bijzonder dat zij elkaar voor de aanvraag al tenminste twee jaar kenden en elkaar driemaal ontmoet hebben, en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen.

Verder werd in het eerste onderdeel betoogd dat niet alle voorgelegde bewijzen werden opgenomen in de beoordeling.

Zo heeft verzoeker tevens foto's voorgelegd. De bestreden beslissing maakt geen melding van foto's.

Volgens de bestreden beslissing kunnen de voorgelegde facturen niet gelinkt worden aan verzoeker; bij nazicht van deze facturen (zie stuk 6) blijkt dat zij wel degelijk kunnen gelinkt worden aan verzoeker. Bij deze facturen gericht aan mevrouw R(...) M(...), wordt vermeld dat de goederen zijn afgehaald door verzoeker (zie o.a. Detail bij factuur VSI (afhaling door Khalid op 07/02/13), factuur M. (afhaling door K(...) S(...))); bij andere facturen op naam van verzoeker staat vermeld dat er geleverd is aan het adres (...), het adres van mevrouw R(...) M(...) (zie factuur (...) 9-5-2011 nr 2011-167) het kasticket optiek knipoog bvba vermeldt dat mevrouw R(...) M(...) klant is, maar dat betaling gebeurde door verzoeker)

Het is duidelijk dat de bestuurlijke overheid niet zorgvuldig is tewerk gegaan en alleszins niet alle voorgelegde stukken heeft opgenomen in haar beoordeling, en bovendien de stukken op kennelijk onredelijk heeft beoordeeld als geen bewijs van de relatie.

TWEEDE ONDERDEEL

In een tweede onderdeel werd aangetoond dat de bestreden beslissing uitgaat van kennelijk foutieve gegevens met betrekking tot de hoogte van het inkomen van verzoekers partner.

Immers, de inkomsten uit verhuring van de gronden worden in de bestreden beslissing niet meegerekend, omdat – volgens de bestreden beslissing - er niet kan uit opgemaakt worden hoeveel maandelijks inkomsten de Belgische partner hiervoor ontvangt, en omdat ze niet getoetst kunnen worden op hun overeenstemming met de werkelijkheid.

Dit is kennelijk onredelijk. Het gaat om pacht, waarbij het gebruikelijk is dat er één jaarlijkse betaling gebeurt. Van de betaling voor de jaren 2011 en 2012 werden rekeninguittreksels op naam van mevrouw R(...) M(...) voorgelegd.

Het valt niet in te zien waarom deze stukken niet kunnen worden aanvaard. De bestreden beslissing is op dit punt kennelijk onredelijk.

Verder is de motivering van de bestreden beslissing eveneens kennelijk onredelijk door het attest van het boekhoudkantoor niet te aanvaarden. Het wordt gestaafd aan de hand van de resultatenrekening.

Dit zijn geen vage beschouwingen, zoals verweerder in zijn nota stelt, maar zeer concrete gegevens, gestaafd met duidelijke stukken.

De bestreden beslissing legt een aantal stukken evenwel ten onrechte terzijde en steunt hierdoor op onvolledige gegevens. Hierdoor wordt de materiële motiveringsplicht geschonden.

De gemachtigde van de staatssecretaris is op zeer onzorgvuldige wijze tewerk gegaan door niet alle stukken op te nemen in zijn overweging.

DERDE ONDERDEEL

In het derde onderdeel heeft verzoeker betoogd dat de bestreden beslissing niet heeft nagegaan wat de behoeften zijn.

Om te kunnen beoordelen of bestaansmiddelen toereikend zijn, dient te worden nagegaan wat de behoeften zijn.

Er kan immers geen oordeel worden gegeven over de toereikendheid als de behoeften niet gekend zijn. Het is slechts wanneer er een onevenwicht bestaat tussen de behoeften en de bestaansmiddelen, dat er sprake is van ontoereikendheid.

Het blijkt nergens uit dat de gemachtigde van de staatssecretaris de behoeften heeft onderzocht of een behoeftenanalyse heeft laten uitvoeren. Hierdoor werd artikel 42 Vreemdelingenwet geschonden, minstens heeft de gemachtigde van de staatssecretaris onzorgvuldig gehandeld.

Waar nergens uit blijkt dat dit behoeftenonderzoek gebeurd is en deze analyse is gemaakt, heeft de bestreden beslissing tevens artikel 40ter Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht geschonden.

Opdat aan de motiveringsplicht wordt voldaan, dienen de motieven kenbaar, juist en draagkrachtig te zijn en de beslissing effectief rechtens te kunnen dragen en verantwoorden. De ingeroepen motieven moeten in feite en in rechte aanwezig zijn, pertinent zijn en de beslissing kunnen verantwoorden. Dit is, zoals hierboven aangetoond, niet het geval.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht werden geschonden.

Het middel is gegrond.”

3.2. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de eerste bestreden beslissing is genomen in toepassing van artikel 40ter van de vreemdelingenwet, dat ten tijde van het nemen van deze beslissing luidt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

*- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;
(...).”*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

(...).”

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.”

Artikel 40ter in samenhang gelezen met artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, voorziet aldus in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de niet-Belgische partner van een Belg, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belg een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan eenentwintig jaar zijn, ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het B.W. en ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het B.W. Tevens dient de referentiepersoon aan te tonen dat hij of zij beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, alsook over behoorlijke huisvesting.

Uit de bewoordingen van beide artikelen blijkt dat de partner in een geregistreerd partnerschap enkel als familielid van een Belg (in samenlezing met artikel 40ter van de vreemdelingenwet) in aanmerking komt indien deze aan alle gestelde voorwaarden voldoet, met name de voorwaarden a) tot en met f) uit artikel 40bis van de vreemdelingenwet en de voornoemde gestelde voorwaarden uit artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Het gaat om cumulatieve voorwaarden voor het erkennen van het verblijfsrecht.

In casu besluit de gemachtigde tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden op grond van twee onderscheiden vaststellingen:

- De verzoeker heeft niet afdoende aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner.
- Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon kan onvoldoende worden afgeleid dat is voldaan aan de voorwaarde van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Gelet op het feit dat het om afzonderlijke en cumulatieve voorwaarden gaat, zal dan ook vereist zijn dat de verzoeker de onregelmatigheid van deze beide vaststellingen aantoonbaar vooraleer kan worden besloten tot de onregelmatigheid van de eerste bestreden beslissing.

3.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

In zoverre de verzoeker de schending aanvoert van de zorgvuldigheidsplicht, dient te worden opgemerkt dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953; RvS 29 januari 2013, nr. 222.290; RvS 28 juni 2012, nr. 220.053).

De aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht moet worden onderzocht door de toetsing van de gegevens van het dossier aan de bij de bestreden rechtshandeling toegepaste wettelijke bepalingen.

In casu werd met de eerste bestreden beslissing toepassing gemaakt van de hoger geciteerde artikelen 40ter en 40bis van de vreemdelingenwet.

3.4. In een eerste middelenonderdeel voert de verzoeker aan dat de gemachtigde heeft nagelaten om de bij zijn aanvraag gevoegde foto's mee in rekening te nemen bij zijn beoordeling dat de duurzame en

stabele relatie niet afdoende is aangetoond. Daarnaast stelt de verzoeker dat het tevens kennelijk onredelijk is om te oordelen dat de facturen op naam van de Belgische partner van stalinrichting V. VSI, M. en de optiek K. bvba niet kunnen worden gelinkt aan de verzoeker en dat de factuur op naam van de verzoeker van "adb" vermeldt dat de verzoeker heeft betaald terwijl de goederen werden geleverd op het adres van zijn Belgische partner.

De verzoeker betwist aldus de regelmatigheid van de volgende motieven van de eerste bestreden beslissing:

"Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- Verklaringen op eer door derden: Gezien deze verklaringen op eer door derden niet getoetst kunnen worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen ze niet in overweging genomen worden als afdoende bewijs van de stabiele en duurzame relatie.

- Facturen, allen op naam van de Belgische partner: van Mobistar dd. 07/08/2012, van Stalinrichting V. dd. 02/04/2013, van een hotelkamer dd. 23/10/2011, van een Optiek dd. 08/04/2011, van M. dd. 04/01/2011 opgemaakt op naam van de Belgische partner: Aan de hand van deze facturen kunnen we niet stellen dat het hier bewezen is dat betrokkenen reeds 2 jaar een duurzame en stabiele relatie met elkaar hebben. Immers, de voorgelegde documenten zijn enkel op naam van de Belgische onderdane, waardoor er geen bewijs van de relatie is. De voorgelegde gesprekken kunnen niet gelinkt worden aan betrokkene, waardoor de voorgelegde bewijzen niet als afdoende beschouwd kunnen worden ter staving van de stabiele en duurzame relatie

- Een nieuw contract en facturen van Electrabel op naam van de Belgische, dit is geen bewijs van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen: Gezien deze factuur eveneens enkel op naam van de Belgische onderdane staat en er geen link wordt aangetoond met betrokkene worden deze documenten evenmin in aanmerking genomen als voldoende bewijs van de relatie."

Wat de foto's betreft, stelt de Raad vast dat uit de stukken van het administratief dossier inderdaad blijkt dat de verzoeker in het kader van zijn aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart voor een familielid van een burger van de Unie c.q. Belg tevens twee foto's van de verzoeker en zijn Belgische partner heeft voorgelegd, dit betreffende een "Dagje ertussenuit Kevelaer". Nu blijkt dat de gemachtigde heeft nagelaten om deze foto's te onderzoeken in het licht van het bepaalde in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet dat de partners moeten bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden, dient te worden vastgesteld dat de eerste bestreden beslissing op dit punt niet deugdelijk is gemotiveerd en evenmin getuigt van een zorgvuldige feitenvinding.

Waar de verweerder in de nota met opmerkingen, in verwijzing naar een aantal arresten van de Raad, stelt dat de verzoeker onmogelijk kan voorhouden dat de niet-gedateerde foto's het sluitend bewijs vormen van zijn duurzame en stabiele relatie in de zin van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet omdat niet kan worden nagegaan wanneer deze foto's werden genomen, merkt de Raad op dat een dergelijke motivering niet is terug te vinden in de eerste bestreden beslissing zelve. Door *a posteriori*, in de nota met opmerkingen, te pogen een motivering te voorzien, kan een bestaand gebrek in de motivering van de bestreden beslissing dan ook niet worden rechtgezet (cf. RvS 28 oktober 2008, nr. 187.420).

De Raad stelt tevens vast dat uit de facturen van M. en de optiek K. bvba, facturen die zich in het administratief dossier bevinden, blijkt dat de verzoeker erop wordt vermeld als zijnde de persoon die de goederen (klok, batterij, wijnopener e.d.) afhaalde dan wel de persoon die de goederen (bril) betaalde. Uit de motieven van de eerste bestreden beslissing blijkt dat de facturen, waaronder de voormelde facturen, niet worden aanvaard als bewijs van een duurzame en stabiele relatie om de enkele reden dat deze documenten enkel op naam van de Belgische partner van de verzoeker staan. Ook deze

redengeving is niet helemaal accuraat. Hoewel het klopt dat de facturen als klant enkel de Belgische partner van de verzoeker vermelden, blijkt uit deze facturen even goed dat de verzoeker de goederen ophaalde dan wel betaalde. De gemachtigde heeft zich zodoende niet uitgesproken over de vraag of het gegeven dat de verzoeker tevens wordt vermeld op de voornoemde facturen opgesteld op naam van de Belgische partner, al dan niet in aanmerking kan worden genomen als bewijs van de door artikel 40bis van de vreemdelingenwet vereiste duurzame en stabiele relatie. Ook op dit punt is de eerste bestreden beslissing bijgevolg niet deugdelijk gemotiveerd.

Aangaande het verweer in de nota met opmerkingen dat de verzoeker niet ernstig is waar hij tracht voor te houden dat het loutere gegeven dat op enkele facturen zou zijn vermeld dat de goederen door de verzoeker zouden zijn afgehaald, zou aantonen dat er sprake zou zijn van een duurzame en stabiele relatie, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de kritiek van de verweerder feitelijke grondslag mist. Immers is het betoog van de verzoeker er geenszins op gericht ten overstaan van de Raad aan te tonen dat de voornoemde facturen van aard zijn dat zij de duurzame en stabiele relatie in de zin van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet kunnen aantonen, maar voert hij aan dat de verweerder niet zorgvuldig is tewerk gegaan en dat hij de stukken op kennelijk onredelijke wijze heeft beoordeeld als zijnde geen bewijs van de relatie. Bovendien lijkt de verweerder met zijn repliek voorbij te gaan aan het feit dat de Raad te dezen optreedt als annulatierechter en dat hij dus geen feitenrechter is die de betrokken aanvraag opnieuw kan beoordelen. De verweerder kan er dan ook niet op aansturen dat de verzoeker in het kader van zijn annulatieberoep zou moeten bewijzen dat de bij de aanvraag voorgelegde elementen wel degelijk een afdoende bewijs vormen van de duurzame en stabiele relatie.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht is aangetoond. Het eerste middelenonderdeel is dan ook in de aangegeven mate gegrond.

Nu de eerste bestreden beslissing, zoals hoger uiteengezet, steunt op twee verschillende motieven die elk op zich deze beslissing kunnen schragen, dringt een verder onderzoek van het middel zich op.

3.5. In een tweede middelenonderdeel voert de verzoeker aan dat het kennelijk onredelijk is om de inkomsten uit de verhuur van gronden niet in aanmerking te nemen. De verzoeker verduidelijkt dat het gaat om pacht, waarbij het gebruikelijk is dat er een jaarlijkse betaling gebeurt en dat voor de betaling van de jaren 2011 en 2012 rekeninguittreksels op naam van verzoekers Belgische partner werden voorgelegd. De verzoeker meent dat het dan ook niet opgaat om te stellen dat uit deze voorgelegde stukken niet kan worden opgemaakt hoeveel de maandelijkse inkomsten bedragen. Daarnaast stelt de verzoeker tevens dat de motivering om het attest van het boekhoudkantoor niet te aanvaarden kennelijk onredelijk is. Hij verduidelijkt dat het attest wordt gestaafd aan de hand van de resultatenrekening. De verzoeker concludeert dat de eerste bestreden beslissing een aantal stukken terzijde legt zodat het steunt op onvolledige gegevens zodat de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht is miskend.

Uit de eerste bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde omtrent de voorgelegde documenten in verband met de verhuur van gronden het volgende oordeelt: *“Eveneens werd er een huurcontract en een verklaring van een verhuur van grond voorgelegd op naam van de Belgische. Dit kan niet aanvaard worden als inkomsten omdat er niet kan uit opgemaakt worden hoeveel maandelijkse inkomsten de Belgische hiervoor ontvangt. (...) Verklaringen in verband met de inkomsten van het verhuur van gronden worden niet aanvaard omdat ze niet getoetst kunnen worden op hun overeenstemming met de werkelijkheid.”*

Omtrent de verklaring van de boekhouder, wordt in de eerste bestreden het volgende gesteld: *“Tevens werd er een verklaring en een resultatenrekening van SBB Accountants & Adviseurs voorgelegd in verband met de inkomsten van de eerste zes maanden van 2013. Dit kan niet aanvaard worden gezien het een verklaring van de boekhouder is en niet gestaafd wordt door officiële documenten.”*

Omtrent de inkomsten uit verhuur van gronden stelt de Raad vast dat uit de stukken van het administratief dossier inderdaad blijkt dat de verzoeker twee rekeninguittreksels heeft bijgebracht betreffende de storting van cheques ten belope van 6.200 euro in 2012 en 5.647 euro in 2011 en dat hij daarnaast ook twee verklaringen voorlegde waarbij de pachters verklaren dat zij voor de huur van de landbouwgrond de voornoemde sommen hebben betaald aan de Belgische partner van de verzoeker op respectievelijk 12 oktober 2012 en 15 september 2011. Ook werd een huurcontract d.d. 1 januari 2013 voorgelegd en een nota die stelt *“verhuur grond, 6.200 per jaar : 12 maanden = 516.6 per maand”*.

De Raad stelt dan ook vast dat de gemachtigde de rekeninguittreksels die de verzoeker heeft bijgebracht niet bij zijn beoordeling van de inkomsten uit verhuur van gronden heeft meegenomen, zodat het alle redelijkheid te buiten gaat om *in casu* te stellen dat de verklaringen van de huurders (pachters) niet aanvaard kunnen worden “*omdat ze niet getoetst kunnen worden op hun overeenstemming met de werkelijkheid.*” Het is om dezelfde redenen kennelijk onredelijk om te stellen dat het huurcontract en de verklaring omtrent de huur niet als inkomsten kunnen worden aanvaard omdat hieruit niet kan worden opgemaakt hoeveel maandelijkse inkomsten verzoekers Belgische partner hieruit ontvangt. Ook bij deze beoordeling heeft de gemachtigde de voorgelegde rekeninguittreksels buiten beschouwing gelaten en bovendien stelt de verzoeker terecht dat het om een jaarlijks inkomen gaat, zodat – zoals overigens reeds in de aanvraag werd vermeld – het volstaat het jaarlijkse inkomen te delen door twaalf om het maandelijkse inkomen te bekomen dat de Belgische partner ontvangt uit de verhuur van (landbouw)gronden.

Waar de verzoeker stelt dat het onredelijk is om de verklaring van de boekhouder niet te aanvaarden nu deze verklaring wordt gestaafd door de resultatenrekening, stelt de Raad vast dat de motieven van de eerste bestreden beslissing op dit punt alleszins niet duidelijk zijn. Enerzijds geeft de gemachtigde aan dat er een “*verklaring*” en een “*resultatenrekening*” van SBB Accountants wordt voorgelegd in verband met de inkomsten van de eerste zes maanden van 2013 en anderzijds stelt hij dat “*dit*” niet kan aanvaard worden gezien “*het*” een “*verklaring van de boekhouder*” is die niet gestaafd wordt door officiële documenten. Het is dan ook niet duidelijk of de gemachtigde enkel de verklaring van de boekhouder, dan wel de verklaring en de resultatenrekening in rekening heeft genomen bij zijn beoordeling ter zake. Bovendien licht de gemachtigde in de eerste bestreden beslissing niet toe waarom de voorgelegde verklaring van de boekhouder en de resultatenrekening geen officiële documenten zouden zijn.

Ook wat het tweede middelenonderdeel betreft, kan zodoende een schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht worden aangenomen.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet aan de bovenstaande vaststellingen geen afbreuk. Bovendien lijkt de verweerder opnieuw een *a posteriori* motivering te willen geven aan de eerste bestreden beslissing waar hij in verband met de verklaring van de boekhouder verwijst naar rechtspraak van de Raad omtrent het objectief karakter van verklaringen van derden. Dergelijke motieven zijn niet terug te vinden in de eerste bestreden beslissing zodat hiermee het vastgestelde motiveringsgebrek niet wordt verholpen.

3.6. Uit hetgeen voorafgaat, blijkt dat de eerste bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht schendt en dit met betrekking tot de beide beslissingsgronden die naar voor worden geschoven om het recht op verblijf van meer dan drie maanden te weigeren.

Het enige middel is in de aangegeven mate gegrond, hetgeen leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Een verder onderzoek naar de andere middelen(onderdelen) dringt zich niet op.

3.7. Als gevolg van de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden komt de verzoeker opnieuw in de situatie waarin hij op grond van zijn hangende aanvraag gerechtigd is op een tijdelijk verblijf in het Rijk en dit in afwachting van een nieuwe beslissing. Gelet op een goede rechtsbedeling dient bijgevolg ook de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten, te worden vernietigd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 december 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing van diezelfde datum houdende bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE